

Дипломатическата инвазия на Анкара в Европа и на Балканите обслужва имперска стратегия



Една "забавна" случка при неотдашното посещение на турския премиер Реджеп Ердоган в Париж накара някои късогледни западноевропейци да преосмислят събраната си представа за югоизточната ни съседка. Във Версайския дворец френският външен министър Бернар Кушнер решил да демонстрира кавалерска учтивост към забулената съпруга на госта - Емине Ердоган, и се навел да целуне ръката ѝ. Кадъната започнала да маха нервно с другата ръка и се дръпнала рязко, ужасена от жеста на "неверника".

Странно е, че парижкият дипломат номер едно не знае какви са порядките в уж светска Турция, неотклонно тласкана към шериата от управляващата Партия на справедливостта и развитието, маскирала целите си зад т. нар. политически ислям. Лидерите ѝ направиха всичко възможно да отменят забраната за носене на забрадки, бурки и хиджаби в държавните учреждения, училищата и вузовете, дори с риска ПСР да бъде забранена по искане на Върховната прокуратура. Сега овластените поклонници на ислямския закон в Анкара готвят промяна в конституцията и в съдебната система - пак с идеята да нанесат поредния удар срещу светските устои на държавата. След отрезвяващата конфузия в двореца Версай станаха известни и някои подробности около срещата между президента Никола Саркози и Реджеп Ердоган, които показаха, че различията около евентуалното членство на Турция в Европейския съюз остават в сила. Разбира се, дворцовите медии в Анкара побързаха да тушират резултатите от преговорите, нарекоха визитата успешна, забравяйки, че именно Саркози предупреди западните държави за опасността, която грози християнската цивилизация, ако една голяма мюсюлманска и по същество азиатска държава бъде приета в съюза. Впрочем официалната пропаганда на Анкара се опита да тушира и изявленията на германския канцлер Ангела Меркел преди и след неотдашното ѝ посещение в Турция, която тя определи като "кандидат без перспектива за ЕС". В Берлин имат горчив опит от криворазбраната си толерантност към няколкото милиона турски гастарбайтери, капсулирани в затворени общности, за да не се интегрират в германското общество - пак по внушението на министър-председателя Ердоган.

А при широки спецоперации на тамошните тайни служби се оказа, че много от джамиите в различни провинции са превърнати в координационни пунктове за разпространение на радикалния ислям и в шпионски центрове в полза на Анкара. Всичко това не само предизвика шумни дипломатически скандали между двете страни, но и даде ясен знак на Берлин за великодържавната политика на югоизточната ни съседка. Ето защо отрицателната реакция на политици като Меркел и Саркози спрямо евентуалното членство на Турция си остава непроменена. Своеобразно нейно продължение е решението на Европейския парламент да намали рязко помощите за Анкара от предприемаческите фондове, свеждайки ги до размера отпреди четири

Турция не е преграда за радикалния ислям, а негов обединител

Публикувано от: Александър
Четвъртък, 15 Април 2010г. 14:21ч.

години. Изглежда и в Страсбург някои прозряха опасността от влизането ѝ в съюза, обяснявайки позицията си с "понижаване на кандидатския статут и нивото на отношения".

Отговорът на Реджеп Ердоган и на неговия външен министър, неоосманиста проф. Ахмет Давутоглу, напомня поведението на премиершата Емине във Версай - нервно, пренебрежително и с неприкрито самочувствие на имперско "превъзходство". "Ние ще се присъединим към Европейския съюз рано или късно - заяви със стоманен глас министър-председателят. - Ако не ни приемат няма да загубим нищо, докато те в такъв случай ще предпочетат да бъдат християнски клуб..." Това бе заявено на бизнес форум в Сараево с участието на известни политици, между тях и испанския премиер Хосе Луис Сапатеро. Ердоган ловко се възползва от присъствието на последния, чиято политика спрямо Анкара напоследък е също така късогледа и опасна за балканските държави. Турция можела да бъде преграда срещу радикалния ислям, ако стане член на ЕС, твърдят в Мадрид, без да отчитат, че тя в момента се изживява като обединител на мюсюлманския свят в името на бъдещ световен халифат. Каква преграда за уахабизма може да бъде страна, чието правителство систематично подрива светските устои на държавата в полза на шериата? Нещо повече, тя стои начело на организацията "Ислямска конференция", в която членуват и шериатски държави. Втората по влияние там е Саудитска Арабия, родина на уахабизма и нейна сегашна официална религия. Пак тя заедно с Анкара правят всичко възможно, за да принудят нашите власти да отстъпят и да разрешат издигането на големия мюсюлмански център в кв. "Малинова долина" в София - като звено от Балканската ислямска дъга срещу християнството.

Словото на Ердоган в Сараево бе съпроводен с манипулативна изложба на султански фермани. Това също би могло да накара някои западни и балкански политици да прогледнат. И да разберат, че активната политика на Анкара за пренаписване и фалшифициране на историята, както и нейната дипломатическа инвазия спрямо ЕС и на Балканите е част от стратегията за възстановяване на Османската империя, формулирана от ястреба Ахмет Давутоглу. И вместо да робуват на глуповати (и опасни за християнската цивилизация) басни за някаква турска преграда към радикалния ислям, трябва да сложат защитни "валове" именно срещу великодържавните амбиции на Анкара.

Автор: Димитър В. АВРАМОВ